

РЕШЕНИЕ

№ 40993

гр. София, 08.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 21.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **12497** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. във връзка с чл. 19ж, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искове на Национален фонд „Култура“ за осъждане на Т. М. К. да заплати сумата в размер на 4 000 лева, представляваща изплатено целево финансово подпомагане по неотчетен и неизпълнен договор № MI2021-I-241 от 16.11.2021 г. за финансово подпомагане по програма „Музикални инициативи 21“ – модул 1 – индивидуални проекти, за реализация на проект „Албум Т. К.“ и сумата от 1130,38 лева, представляваща мораторната лихва за забава за периода от началната дата на неизпълнението за предоставяне на отчети за проекта – 01.10.2022г. до датата на подаване на исковата молба – 13.12.2024г., ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното плащане.

Поддържа се, че между страните е сключен договор № MI-2021-I-241 от 16.11.2021 г. за предоставяне на финансово подпомагане в размер на 4000 лева, по силата на който са предоставени средства от фонда по програма „Музикални инициативи 21“ за реализация на проект „Албум Т. К.“, който следва да се осъществи в срок до 31.08.2022 г., като срокът за съдържателни и финансово отчитане е до един месец след приключване на проекта - 31.09.2022 г. Поддържа се, че е изплатена субсидията от 4 000 лева, а по изрично подадена декларация и искане от ответника е удържан дължимия данък по ЗДЛФ и осигуровки, при което реално е преведена сумата в размер на 3254,46 лева, а разликата до 4000 лева е платена на НАП. Твърди се, че лицата, получили средства, имат задължението да отчитат и доказват разходваните средства чрез конкретно посочени документи и в уговорени срокове. Ответникът не изпълнил тези задължения с срок, тъй като не е предоставил съдържателен отчет на проекта и финансов отчет,

въпреки че е проведена кореспонденция с него. Тези отчети и доказателства за реализиране на проекта и към момента не били предоставени. В договора е уговорено, че неизпълнението на това задължение се смята за пълно неизпълнение на договора и влече санкцията, предвидена в чл. 14 от договора. Пояснява се, че съгласно ЗЗРК лицата, които разходват получените от фонда средства не по предназначение, ги възстановяват в пълен размер заедно с лихва, равна на основния лихвен процент на БНБ, увеличен с 10 пункта.

Ответната страна – Т. М. К., чрез назначения си особен представител, излага съображения за неоснователност на исквете. Прави се възражение за погасителна давност.

Съдът, след като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Представено е заявление от Т. М. К. за участие в конкурсна процедура по програма „Музикални инициативи 21“ на Национален фонд „Култура“, имаща за цел финансово подпомагане на индивидуални проекти. Ответникът участва в конкурса с проекта „Албум Т. К.“, с който се цели популяризиране на рок музиката в България и насърчаване на младите таланти към създаване на музика и повишаване на интереса им музикалния процес.

Между Национален фонд „Култура“ и Т. М. К. е сключен договор № MI2021-I-241 от 16.11.2021 г., по силата на който ищцовата страна е поела задължение да предостави сумата от 4000 лева, представляваща финансово подпомагане за осъществяване на проект по програма „Музикални инициативи 21“ – модул 1 – индивидуални проекти, а ответната страна се задължила до 31.08.2022 г. да реализира проект „Албум Т. К.“ (арг. чл. 1 и чл. 2 от договора).

В чл. 10, ал. 1 от договора се съдържа задължение за Т. М. К. да предостави на Национален фонд „Култура“ пълни данни за реализацията на проекта в срок до 30.09.2022 г. В чл. 10, ал. 2 от договора е регламентирано задължение за ответника да предостави съдържателен отчет за отчитане на разходването на предоставените средства, който съгласно чл. 10, ал. 4 от договора се подава онлайн чрез профила на бенефициента.

В чл. 12 от договора е налице клауза, посредством която непредставянето на документите по чл. 10 в срок, се счита за неизпълнение и се пристъпва към отговорностите, предвидени в чл. 14 от договора.

В чл. 14 от договора е уговорено, че при непредставяне на документи, че получените по този договор средства са разходвани по предназначение, те се възстановяват в пълен размер, заедно с лихва, равна на основния лихвен процент на БНБ, увеличен с 10 пункта.

По делото е приложено удостоверение от „ОББ“ АД за банковата сметка на Т. М. К..

По делото е приложено извлечение от банковата сметка на ищеца, от която се установява, че през м. ноември 2021 г. Национален фонд „Култура“ е превел 3 254,46 лева по банковата сметка на Т. М. К., за която е представена удостоверение, издадено от банката.

Приложено препис извлечение – справка от ведомостите на Национален фонд „Култура“, според която сумата от 745,54 лева (разликата от 3254,46 лева до 4000 лева по договора) е заплатена от ищеца като осигурителни вноски за ДОО, ЗО и ДЗПО в полза на ответника.

Горепосочените документи (извлечение от сметка и справка от ведомости) не са оспорени от особения представител на ответника, поради което съдът приема, че ищецът е изпълнил задължението си по договора за предоставяне на финансово подпомагане в размер на 4000 лева, като една част от нея е заплатена по банковата сметка на ответника, а с друга част за заплатени осигурителни вноски.

По делото не са представени доказателства за представяне на отчет от страна на ответника, което по повод поетото задължение за отчитане на разходването на предоставените средства.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

С изменението на АПК със Закона за изменение и допълнение на АПК (обн. ДВ бр. 74/20.09.2016 г.) е предвидено, че в производството пред административните органи страните могат да сключат административен договор по въпроси от значим обществен интерес, когато е предвидено в закон. Правната уредба на административния договор се съдържа в чл. 19а и следващите от АПК. Споровете във връзка с действителността, изпълнението, изменението или прекратяването на административните договори са подчинени на разпоредбите на дял III от АПК.

Предявени са искове с правна квалификация чл. 128, ал. 1, т. 3, вр. чл. 19ж, ал. 1 АПК и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, тъй като съдът приема, че е сезиран с иск за осъждане на ответника за заплащане на сума, представляваща финансово подпомагане за осъществяване на проект, който не е изпълнен и отчетен съобразно предвиденото в договора, както и че е сезиран с иск за заплащане на законната лихва.

В тежест на ищеца е да установи следното 1. Сключен договор за предоставяне на целеви средства от фонда; 2. Наличието на клауза, регламентираща времето за предоставяне на отчетите за реализация на проекта; 3. Изплащане на уговорените средства в размера, посочен в договора. Ответникът следва да докаже изпълнение на своите задължения, а именно реализация в срок на проекта, за който е отпусната субсидията, както и срочно представяне на отчет за разходването на предоставените средства.

Процесният договор № MI2021-I-241 от 16.11.2021 г. е административен такъв, тъй като е сключен между гражданин и административен орган. Според чл. 33, ал. 2 от Закона за закрила и развитие на културата (редакция към ДВ, бр. 34 от 06.04.2001 г.) средствата от фонда се предоставят въз основа на сключени договори при условията на чл. 31, ал. 3 (след провеждане на конкурс при условия и по ред, определени от министъра на културата). В тази връзка е налице писмено съглашение между административен орган и гражданин, което е предвидено в специален закон, т. е. спазена е нормата на чл. 19а, ал. 1 АПК. Договорът е сключен в писмена форма за действителност, съгласно изискванията на чл. 19а, ал. 2 АПК, , съдържа страните, които го сключват, предмета на договора, дата на сключване и подписи на страните. По тези съображения договорът поражда правните последици, които са се целели с неговото сключване.

В чл. 1 и чл. 2 от административния договор е регламентирана клауза за предоставянето на финансови средства в размер на 4000 лева от страна на ищеца, а според чл. 10, ал. 1 и ал. 2 от договора ответната страна се е задължила в срок до 30.09.2022 г. да представи отчет за реализацията на проекта, съдържащ разходването на предоставените средства.

Съдът приема за доказано, че НФК е изплатил сумата по договора в полза на ответника, което е в предвидения в договора за срок, т. е., изпълнил е своята част от задълженията.

По делото не се доказва реализация на проекта „Албум Т. К.“ и отчитането на договора и по - конкретно представянето на съдържателен проект, с който реално да се отчетат разходваните предоставени средства. По тези съображения се достига до извод, че ответникът не е изпълнил задълженията си по чл. 10, ал. 1 и ал. 2 от договора, а това означава, че получените средства не са разходвани по предназначение.

Отговорността за неизпълнение на обсъжданото задължение е регламентирано в чл. чл. 14 от договора - при непредставяне на документи, че получените по този договор средства са разходвани по предназначение, те се възстановяват в пълен размер, заедно с лихва, равна на основния лихвен процент на БНБ, увеличен с 10 пункта. Тази отговорност е регламентирана и на законодателно ниво, а именно в нормата на чл. 33, ал. 3 от Закона за закрила и развитие на културата (редакция към ДВ, бр. 34 от 06.04.2001 г., действащи към момента на сключването на договора), според която лицата, които разходват получените от фонда средства не по предназначение, ги възстановяват в пълен размер заедно с лихва, равна на основния лихвен

процент на Българската народна банка, увеличен с 10 пункта

Горното води до извод, че ответната страна следва да върне предоставените му от ищеца финансови средства в размер на 4 000 лева за реализация на проекта, тъй като не е изпълнил задължението си за отчитане на проекта.

Ответникът е в неизпълнение от 01.10.2022 г. (денят, следващ крайната дата за представяне на проекта) и от тази дата е възникнало задължението на ответника за връщане на финансовите средства – арг. чл. 12 от договора. Това означава, че е налице изискуемо парично вземане на ищеца, считано от 01.10.2022 г. Според чл. 86, ал. 1 ЗЗД при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Размерът на законната лихва е ОЛП на БНБ + 10 пункта – чл. 1 от ПМС № 426/2014 г., т. е. съвпада с размера, посочен в чл. 33, ал. 3 от ЗЗРК (ред. ДВ, бр. 34 от 06.04.2001 г.). Съобразявайки размера на главницата, установения размер на законната лихва, периода от забавата (от 01.10.2022 г. до 13.12.2024 г.) и ползвайки лихвен калкулатор от правно-информационна система, съдът намира, че обезщетението за забава е в размер на 1130,38 лева.

Наличието на възникнали вземания за главница и лихва, налага да се разгледа направеното възражение за погасителна давност, което съдът намира за неоснователно. По силата на чл. 110 ЗЗД с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок. По силата на чл. 111, б. “в” ЗЗД с изтичане на тригодишна давност се погасяват вземанията за наем, за лихви и за други периодични плащания. Вземането за главницата се погасява с петгодишна давност (считано от 01.10.2022 г.), а вземането за лихва се погасява с кратка тригодишна давност (най – старото задължение за лихва е от 01.10.2022 г., доколкото лихви се дължат за всеки изминал ден след изпадане на длъжника в забава до погасяването на главното задължение) В случая исковата претенция е предявена на 13.12.2024 г., което е преди да изтече общата или кратката давност, т. е. неоснователно е възражението за погасителна давност.

По горните съображения исковите са доказани по основание и размер, поради което следва да се уважат.

По разнските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК ищцовата страна има право на разноски, които са следните: 205,21 лева – държавна такса, 920 лева – депозит за особен представител и 975,65 лева – адвокатски хонорар, или общо 2 100,86 лева.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Т. М. К., ЕГН [ЕГН] да заплати на Национален фонд „Култура“ сумата в размер на 4 000 лева, представляваща изплатено целево финансово подпомагане по неотчетен и неизпълнен договор № МІ2021-І-241 от 16.11.2021 г. за финансово подпомагане по програма „Музикални инициативи 21“ – модул 1 – индивидуални проекти, за реализация на проект „Албум Т. К.“ и сумата от 1130,38 лева, представляваща мораторната лихва за забава за периода от 01.10.2022г. до датата на подаване на исковата молба – 13.12.2024г., ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Т. М. К., ЕГН [ЕГН] да заплати на Национален фонд „Култура“ сумата в размер на 2 100,86 лева, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: